

Happy Times

VIKING V ŠESTCE

**Rozhovor s Filipem Römerem
asistentem, šermířem a vlkem**

Jak jste se objevil na Veselé škole?

Asi tak před dvěma lety jsem potkal svou bývalou spolužačku z Břevnova, Terezu Bártovou, povídali jsme spolu. Vyprávěla mi o Veselé škole, jak je to tu skvělé. A nakonec navrhl, jestli bych se neucházel o místo asistenta pedagoga. Tak jsem to zkusil.....a je to tady skvělé.

Čím je 6. třída jedinečná?

K čemu bych to přirovnal? Jak to říct krátce? No, je to jako první kolo, první meč, první štít. Možná budu mít někdy lepší, dražší, blyštivější, ale už to nikdy nebude můj první. Nic se mu prostě nevyrovná. Ale kdybych měl být trochu objektivnější a srovnal bych to s ostatními třídami na Veselce – víte, všechny děti tady jsou dobrosrdečné, ale v šestce jsou prostě srdcaři par excellence.

Funguje asistentství jako prevence otcovství?

No tak určitě to člověka připravuje na roli otce, konečně pracuju tady intenzivně s dětmi. Nikdy tu není nuda. Má to smysl. Vnímám, že těm dětem mám co dát. A samozřejmě jsou okamžiky, a není jich málo, kdy tu musím posilovat své nervy, to pak trochu jako prevence funguje. Člověk si pak dvakrát, třikrát rozmyslí, jestli do toho půjde. Rozhodně to pak chce mnohem více odvahy – srdce než rozumu:) Ale pořád mě ještě neodradily od toho, abych se pedagogice věnoval i dál. Chtěl bych si dodělat školu, abych mohl víc učit, třeba angličtinu.

Jaké předměty jsou Vaše nejoblíbenější?

Baví mě angličtina – maminka je totiž učitelka angličtiny. Líbí se mi ta různorodost (britská, skotská, americká ad.). A dějepis. Právě proto to občas supluju. Z dějepisu starověk, období před vynálezem papíru, kdy základem diplomacie nebylo pero a zlato, ale meč a štít. Mám tedy rád epiku a mytologii; například Chetity, ale hlavně tu severskou. Germány, Vikingy a tak.

Oblíbená kniha?

Zaklínač. Líbí se mi na něm, že se pohybuje na hraně, mezi světem lidí a bestíí, mezi dobrem a zlem. Ta hranice v Sapkowského románech není jasně daná. Zlo je i mezi lidmi a dobro je i mezi bestii. On má pak dva meče, aby bojoval proti zlu jak mezi lidmi, tak mezi bestii. Nepatří nikam. Je to takový vlk samotář. To je mi sympatické.

>>

Jakou slabost má nejsilnější asistent?

Kafe...bez kafe nepřežiju. Když jsem pracoval ve firmě Moje kredenc, tak jsem vypil až osm káv denně. Kolegy- ně se pak bály, že to se mnou sekne. Takže jsem uvažoval o jisté formě půstu.

A...?

A...prostě uvažoval. Ale teď jsem na třech čtyřech den- ně a čaje nepiju. Šestáci mě nenechají usnout na vavří- nech..., ani jinak.

Co máte na ruce?

Myslíš tohle tetování? Wulfgard – Vlčí země – tak se jmenovala skupina historického šermu, kam jsem chodil. Mělo to pro mě velký význam.

Co je nejtěžší na asistentství ve třídě?

Nejtěžší je ticho – aby všichni v jednu chvíli mlčeli. Při- jde mi, že jsou prostě jiní, než jsme byli my. Jsou mno- hem hůř soustředění. Možná je to těmi telefony, tablety, cukrem, co já vím. Jsou takoví drzejší. Samozřejmě záleží i na učitelích – k jednomu si dovoluji mnohem víc, než k druhým – podle toho, jak moc si sedli.

Zároveň jsou mnohem víc rozrůzněni. Co jedny baví, druhé nebaví. A přitom se jim to tady učitelé snaží dělat zajímavé, zábavné, to s námi se takhle nemazlili. Někteří učitelé jsou možná moc hodní.

Jaký jste objevil účinný kázeňský prostředek?

Myslím, že nejdůležitější je mít s dětmi dobrý vztah. My jsme si celkem rychle spolu sedli. Teď celkem rychle vycítí, že se už blíží k hranici, kterou by neměli překročit. Snažím se být pro ně dobře čitelný. Ukáži rukou nebo zvýším hlas. Tu hranici je potřeba mít jasně stanovenou a nebát se dát poznámku, když to překročí, aby pochopily, že nějaké chování se prostě nevyplatí.

Děkujeme za rozhovor

Zaslechnuté rozhovory

Výběr ze slohových prací

Policista a lupič

Tu jednou jeden policista jel na zásah k bankovní loupeži. Když přijel na místo činu, uviděl zloděje, jak si před vykradeným ob- chodem jakoby nic přepočítává peníze. Když si ho zloděj konečně všimne, rychle vytáhne zbraň a zakřičí: „Ani hnout, jinak střelím!“ Policista se lekne a prosí: „Hlavně nestřílejte! Mám doma ženu a tři děti.“

Zloděj trochu vychladne a říká: „Otoč se! Můžeš jít. Odejdi!“

Policista se zdráhá: „No, to já nemůžu. Šéf by se zlobil, kdybych Vás nezatknu.“

„Tím pádem mě zatkněte a odveďte! Hlavně aby se na Vás šéf nezlobil.“

Policista byl zaskočen: „Vážně?!“ „Jasně, že ne! Lehnout na zem a ani muk!“ V tu chvíli přiletěla vosa a zrovna kolem zloděje. A on ji na potvoru vdechl. Zloděj se začal dusit, kašlal a svíjel se na zemi. Policista k němu přiběhl, vzal mu zbraň a silně ho udeřil do zad. Vosa vesele vyletěla na svobodu a policista v klidu nandal želízka zloději. Když se vzpamatoval, zeptal se policisty: „Proč jste mě zachránil?“ „Šéf by se asi zlobil, kdybych Vás nepřivedl, ale docela jistě by mě zabil, kdybyste se kvůli mně udusil.“

Dominik Kučera

“Need anything from the bank?”

Babička a hokynář

„Paní, můžete mi vysvětlit, proč mi jako mlátíte do výlohy?“
„Jak to, že máte máslo za 89,90 Kč?! Vždyť to je nepřipustné! A meloun! Jedno kilo za stovku? A ten meloun váží nejmín dvě kila, takže bych platila dvě stovky - to všechno za Vaší neschopnost a škodlivost! To by mě vážně zajímalo, co by na to asi řekla Vaše matka, co?“

„Mojí mámu do toho prosím netahejte!“

„Tak mi dejte slevu na všechno, co si ve Vašem obchodě vyberu!“

„Ani mě nehne!“

„Hmm, tak tady máš!“ Prásk a okno bylo v tu ránu rozbité. „Tak to mi zaplatíte!“

„Ne, Vy mi dáte slevu a jestli ne, tak Vám rozbiju výlohu, protože, protože... víte co? Vypadá hůř jak můj vodpádkovej koš!“

„Ale vždyť není zas tak špatná.“

No a bylo po legraci - najednou přišla starostka obce: „Co se tady sakra stalo!?“

„Nechce mi dát slevu!“

„A na co?“

„No na máslo.“

„Vždyť jste mi rozbila výlohu i okno a ještě po mě chcete slevu!“

„Proč jste mu rozbila tu výlohu?“

„Vždyť jsem to už řekla, nechce mi dát slevu na máslo - má ho za 89,90 Kč!“

„Cože!“ odpoví starostka. Vezme velký kámen a hodí ho po prodáváči. „Tady, v té naší obci, Vás už nechci vidět! Šejdíři! Šizunku nenažranej! Táhni, odkud jsi přišel!“

Emma Rösslerová & Anička Cai Dongna

V ředitelně

„Dobrý den!“ pozval si ředitel rodiče do ředitelny. „Tak za prvé Vaše dítě má už 4 červené karty, a to znamená, pokud to nevíte, že bude mít na vysvědčení 2 z chování. Dále propadá z fyziky a matematiky. V 6 třídě je jeden z nejhorších žáků. Teď mi řekněte, jak to budete doma řešit?“

„Ano, samozřejmě, budu to řešit...“ přemýšlí rodič. „Odpojím mu wifinu! Aby nemohl hrát Brawl Stars a ostatní hry. Dál mu vypnu proud v jeho pokojíčku, aby nemohl ponocovat.“ „To zní jako výborný nápad! Bude se moc více věnovat škole.“ „Komiksy mu seberu. Bude se moc koukat jen do učebnic.“ „No snad aby alespoň něco

četl.“ „Zamknu mu záchod, aby se nezašival.“

„No, to je snad trochu...“

„Jídlo mu nebudu dávat...“ „Ale...“

„Pití, pití prostě nebude.“

„Nechci zasahovat do Vaší výchovy, ale...“

„Fotbal mu zakážu!“

„Fotbal mu zrovna jde. Kope sice často do skříňky, občas i do spolužáků..., teď jednomu podrazil nohy, ale jinak z tělocviku má jedničku.“

„Takže si myslíte, že je vlastně šikovný?“

„No ano, v něčem ano.“

„Že není tak špatný, že bych mu tedy nevypínal ten proud?“

„Fotbal hraje dobře, to nemohu říct.“

„Tak já mu nechám i ty komiksy. Možná i tu wifinu. Na záchod ho budu pouštět.“

„A tady máte,“ vtiskl ředitel rodiči stovku do dlaně, „Kupte mu zmrzlinu!“

Tomáš Machálek

EXPERIMENT

Skleničky, svíčky a spousta vody

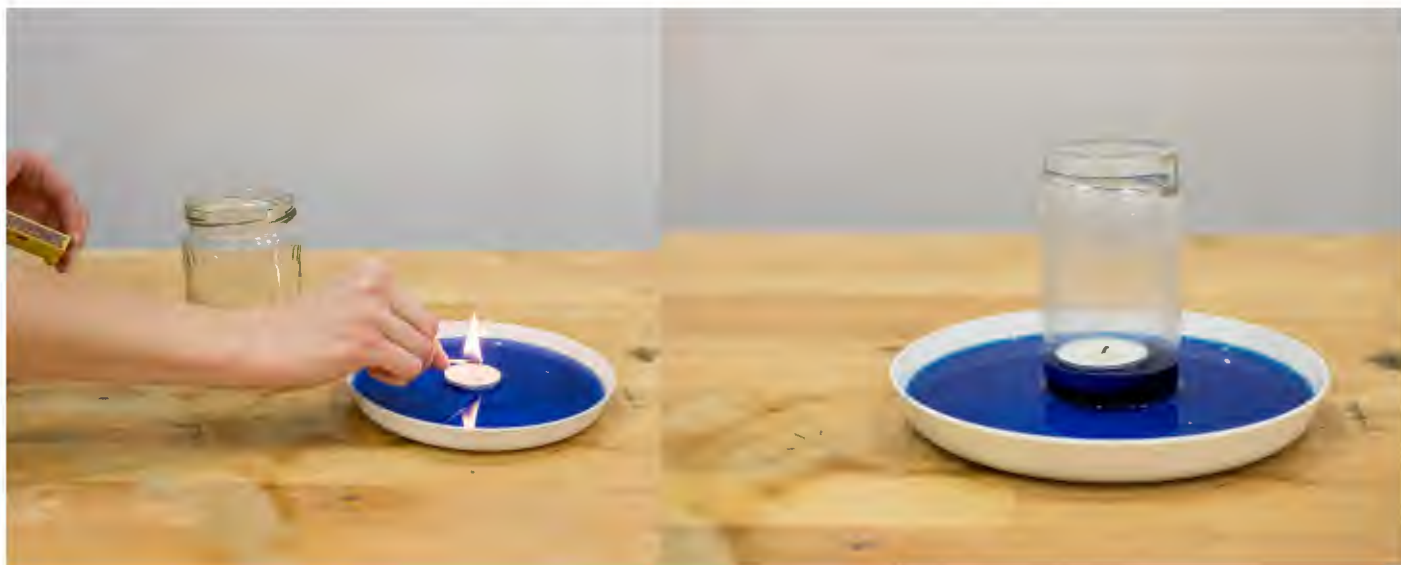
Na úterý 23. dubna si pátáci nachystali pokusy s atmosférickým tlakem. Většina předváděla tenhle jev buď se skleničkou, vodou a papírem, nebo s talířkem, skleničkou, svíčkou a vodou. Jeden žák přinesl dokonce vacupack („vakuovačku“) = přístroj, který vysává vzduch a balónky!

Jak na to?

Vezměte talířek, naplňte ho vodou - můžete ji obarvit. Uprostřed zapalte čajovou svíčku a přikryjte ji sklenicí.

Co se bude dít?

Vzduch ve sklenici se od plamene zahřeje, což zvýší tlak. V podobě bublinek bude unikat ven spodem. Sklenice se pravděpodobně orosí. Nakonec svíčka kvůli parám a nedostatku kyslíku zhasne. Po nějaké době se vzduch uvnitř ochladí a vznikne podtlak. Ten umožní zvýšení vodní hladiny ve sklenici, což udělá zajímavý efekt hladiny nad hladinou.

Australská sklenice

Druhý pokus je možná o něco snazší, určitě bezpečnější - tedy když máte kýbl a hadr; raději dva: jeden na stůl a druhý na podlahu.

Jak na to?

Vezměte sklenici, naplňte ji po okraj vodou. Přiložte papír (ideálně piják) a mírně ho přitlačte, aby nasál vodu. Držte ho dlaní na sklenici a rychle otočte. A ejhle zázrak! Voda ve sklenici zůstane i po otočení. Atmosférický tlak se totiž vyrovná tlaku vody ve sklenici!

Kniha *Jak jsem potkal ryby* je jemným a zábavným příběhem, který nás vtahuje do dobrodružství jednoho člověka. Autor nás zavádí do svého osobního putování, které se stává reálným objevováním lidské duše. Hlavní postava, která zůstává beze jména, je vykreslena s autentičností, což umožňuje čtenářům snadno se s ní identifikovat a sdílet jeho pocity a zkušenosti. Jeho cesta je plná nečekaných překážek, ale i okamžiků radosti a poznání. Jedním z hlavních motivů knihy je samotný akt setkávání se s rybami, které se stává metaforou pro setkávání se s neznámým a s vlastními strachy a předsudky. Autor umně propojuje fyzické setkávání se skutečnými rybami s emocionálním a duchovním objevováním sebe sama. Příběh je psán s vtipem a nadhledem, což čtenářům umožňuje smát se společně s hlavním hrdinou i vcítit se do jeho vážných úvah a pochybností. Autor vytváří prostředí, které je současně realistické a magické, čímž podtrhuje hloubku zážitku ze setkávání s přírodou.

Jak jsem potkal ryby není jen knihou o rybaření, ale spíše o dobrodružství poznání a sebepoznání, které může přinést setkání

s nečekaným a neznámým. Je to příběh o odvaze vydat se na cestu objevování, i když to znamená čelit svým strachům a pochybnostem. Celkově je to kniha, která osloví nejen milovníky přírody, ale všechny, kdo hledají inspiraci k objevování nových světů, jak v okolním prostředí, tak v sobě samých.

Filip Libřický

Kůstek - Jeff Smith

Fantasy příběh, který mixuje velké osudové dobrodružství s humorem vás zavede do světa bizarních bytostí. Setkáte se například s agresivními babičkami, vyhladovělými a praštěnými krysáky, ale také zavítáte mezi červené draky s doutníkem. Svět je to sice krásný, ale umí být i pěkně nebezpečný. Neustále se přesouváte od jednoho fantastického místa k dalšímu. Tu jste v dračím hnízdě, tu v temných a tajuplných lesích, tu v hospodě u strýčka Lucie, anebo rovnou na kravích dostizích. Komiks má celkem 9 dílů a každý z nich je napínavý a dobrodružný, takže vás jeden jediný strhne natolik, že nemůžete přestat číst další a další, až ani nevíte jak a máte jich přečteno všech devět.

Na co se můžete těšit:

Na záporáky - v našem případě to jsou již zmiňovaní roztomile vyhlízející, ale poněkud krvelační krysáci. Ale v několika posledních dílech to pak budou luční kobylinky anebo bojové včely.

Nebojte se, hlavní hrdinové (Kůstek, Ferda, Podfo, Trnka, babička Ben a strýček Lucie) záporáky úspěšně porazí.

Komiks je zábavný a napínavý.

Upřímně, docela mě mrzelo, když komiks skončil a najít knížku s podobným charakterem dá docela zabrat.

TLAPKOVÝ KLAN 4

4

TEAMBUILDING V MIKULOVĚ

ANKETA

Nevyžádané rady budoucím šestákům

Naše redakce požádala současné sedmáky, zdali by nebyli ochotni podělit se o kus svých nabytých zkušeností z druhého stupně, a zde je výsledek:

- V první řadě si poříd'te pořádné přezuvky – ideálně sállovky. A dobře si je zamykejte, aby se z jedné z nich nestal kopačák – to je sice fajn, ale ta druhá je vám pak na dvě věci.
- Možná ještě dříve si poříd'te pořádný zámek na šatní skříňku. Moc to zas nepřehánějte, zámek musí projít tou dírkou – raději si to změřte! Rozhodně nekupujte kódovací. To je sice fajn, že nemusíte řešit klíče, ale furt by to někdo zkoušel odemkat. Někteří devátáci si skříňky už nezamykají, ale to pak splácou nad sebou na konci roku, když mají vracet učebnice.
- Nenechávejte věci ve škole – bere je školní šotek.
- Když potřebujete dobře schovat nějakou věc, kterou budete potřebovat až za rok, hod'te to za skříňky, tam vám to nikdo nevezeme. A pavouci to zabalí do sítí, aby se tomu nic nestalo. A za rok váš sešit bude skoro jako nový.
- Když nemáte míč, použijte něčí bačkoru, houbu, kapesníky, flašku nebo penál.
- Žvýkačky jsou sice zakázané, ale na jedno dopoledne ve škole, jich počítejte tak devět. Furt vás někdo nutí to vyplivovat. (Když vám dojdou vlastní, nechali jsme vám nějaké nalepené pod lavicí – jo a není zač!).
- Místo psaní zápisků si stačí na konci hodiny vyfotit tabuli, sice dostanete červenou kartu, ale teprve po třetí je dvojka z chování.
- Musíte se naučit lépe schovávat taháky – bez toho nepřežijete (must have skill)! Osvědčená je UV propiska, gelové nehty, druhá strana brýlí nebo si prostě pověsit někam A3 plakát s odpověďmi.
- Když vám dojdou papíry – jako že jste si zapomněli sešit (který jste si ve skutečnosti nikdy nezaložili) – tak poproste p.u. Luďka Ch.
- Kytky na druhém stupni nezalévejte, jsou živý z atmosférické vlhkosti koncentrovaných adolescentů – přidáte jen kapku a uhnijou jim kořeny. Půdu jim můžete přihnojovat vyzrálými svačinami – nejméně sedmidenními.
- Na druhém stupni se budete zabývat spoustou odborných předmětů a překvapivě už nebudete potřebovat skoro žádné pomůcky – devátáci zpravidla nemají ani propisku, natož sešit. Jak na to?
 - o Když nemáte kružítko, použijte pětikorunu, víčko od petky či obkreslete lahvičku.
 - o Místo tužky můžete opálit kus klacku.
 - o Místo pravítka obkreslete svačinovou krabičku, nebo rovnou mobil.
 - o Místo svého sešitu vezměte kamarádův.
 - o Když nemáte učebnici, je to dobrý důvod, jak si sednout jinam. Nebo se rovnou vraťte domů, že vás bolí břicho.
 - o Když nemáte bačkory, vezměte svačínové pytlíky na boty. Nebo si oblečte boty do ponožek.
 - o Zapomněli jste mobil? Furt můžete hrát se spolužáky karty nebo lodě.

Zachyceno
Sedmáci jdou do nebe

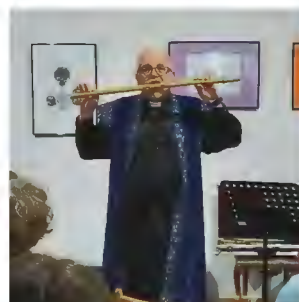

STALO SE

STŘÍPKY Z DĚNÍ VE ŠKOLE

STEREOFONNÍ FLÉTNA

Naši školu v květnu navštívil flétnista z Hamelnu, vedení tak přistoupilo k radikálnímu řešení po nedávné návštěvě hygieniček. Žáci se chvíli dohadovali, zda půjde o artistické číslo, kdy borec překousne bambusovou tyč, a snad i klarinet. Mistr však ukázal, že není žádný fakír, nýbrž velmi zručný multiinstrumentalista. Jeho hra doslova hypnotizovala, a to bez rozdílu vpravo vlevo. Doufejme, že dostal řádně zapláceno. Vltava je za rohem...

ZAPÁLENÍ STUDENTI

Málo co je otravnějšího než škola, kde znuďení žáci poslouchají znuďeného učitele. Ne tak na Veselé škole! Vysoce motivovaní a hluboce vyškolení učitelé podávají látku vždy živě, vždy nadšeně, vždy jasně a zřetelně. Plamenná řeč našeho chemikáře dokonce zapálila i demotivované devátáky.

KAPLAN VE VĚZENÍ

Žáci druhého stupně zaštitěni dvojí mocí katolického i protestantského duchovního zavítali na místa pláče a skřípění zubů, do mužské věznice ve Vinařicích. „Kluci, takhle to s vámi dopadne, když nebudete dodržovat řád!“ „A nebo když se necháme chytit!“

ZAKÁZANÉ NEDĚLÁME!

Náboženská výchova, jejíž jedinečností se může pochlubit naše základní škola, sklízí první plody. Dva osmáci poučení příběhem z Genesis, nedali na šalebná slova výřečného hada a neokusili zakázané ovoce. Nechtějí být jako bohové, nechtějí si sami určovat, co je pro ně dobré a co zlé. Ne, raději využijí mezioborových dovedností a udělají si z hada chutnou pečinku. „Ještě jsme se neshodli, zda si ho dáme s jablečným pyré nebo jen kaši.“

ZLOMKY KYTKÁM NESVĚDČÍ

Již několik týdnů ve sborovně a mezi žáky probíhá tu odbornější, tu méně odborná diskuze, proč vadne třídní květina. Jedni že se přelévá, jedni že se nedolévá, pak že se málo hnojí. Nakonec se přišlo na to, že vadne od té doby, co někdo vedle ní pověsil Zlomky. Fytopsychologové upozorňují na faktor stresu, ba traumatu, které může mít rostlina z nedobrovolného dělení.

LITERÁRNÍ STROM

Během května ve škole vzklíčil strom literatury. Kmen je sice obalen žurnalistickými žblepty nevalné hodnoty, nicméně na jeho listech vypučely nádherné strofy nesmrtelného Karla Hynka: O lásce šeptal tichý mech; květoucí strom lhal lásky žel, svou lásku slavík růži pěl, růžinu jevil vonný vzdech.

